

Udruženje "Obrazovanje gradi BiH": Dvije decenije stipendiranja djece

Udruženje "Obrazovanje gradi BiH" ove godine obilježilo je 20 godina postojanja i uspješnog rada.

Udruženje "Obrazovanje gradi BiH" ove godine obilježilo je 20 godina postojanja i uspješnog rada. Nastalo je 1994. godine s ciljem pružanja materijalne pomoći djeci koja su u ratnim dejstvima ostala bez jednog ili oba roditelja.

Ova humana misija pod nazivom "Djeca žrtava rata - naša trajna briga" od tog perioda stipendira djecu, organizuje putovanja, seminare, kampove, radionice.

Stipendiranje djece koja su izgubila jednog ili oba roditelja, invalidne djece, talentovane te djece romske manjine, nije bila jedina stvar koju je Udruženje preuzelo kao svoju obavezu kada je osnovano. Veliki broj djece dobio je i priliku da sa Udruženjem putuje po mnogim zemljama svijeta te da na taj način upozna nove krajeve i stekne nove prijatelje.

Kako je Udruženje tokom godina raslo i razvijalo se, tako je rastao i broj djece. Tokom 20 godina kroz udruženje je prošlo skoro 54 hiljade djece stipendista, koji su uz ovo Udruženje na određeni način i odrasli.

Ekipe AA posjetila je Udruženje "Obrazovanje gradi BiH".

Među dugogodišnjim stipendistima je i Adis Alić, koji ima 22 godine, a Udruženje ga redovno stipendira od 2005. Prisjećajući se dolaska u Udruženje, Adis u razgovoru za AA kaže kako je za Udruženje prvo saznala njegova majka.

- Nezaboravna putovanja sa udruženjem -

"Ja sam dijete bez jednog roditelja, moj otac je poginuo braneći ovu državu. Sa Udruženjem imam divna iskustva. Ovdje sam od malih nogu i odrastao sam ovdje sa prijateljima", kaže Adis te dodaje kako su putovanja širom svijeta za njega veliko životno iskustvo.

"Putovao sam svuda sa udruženjem, od Švicarske, Francuske, Poljske, ne mogu se sjetiti gdje sam sve bio. Puno prijatelja sam upoznao. Imamo radionice ovdje, zbog obaveza na fakultetu sada nisam u prilici da dolazim redovno, ali dolazio sam prije svake subote, kada smo imali radionice", kaže Adis.

Naglašava kako je Udruženje na njega imalo veliki utjecaj tokom odrastanja, jer je imao stalnu motivaciju za radom i napretkom.

"Puno mi je pomoglo što sam postao članom Udruženja zbog motivacije. Ovdje puno motivišu mlade ljude. Recimo, kada upoznate nekog novog prijatelja koji je dobar u nečemu, vi se trudite da budete bolji i da pokažete nešto više. Učili su nas da budemo najbolji u društvu", kaže Adis koji dodaje kako i privatno radi na promociji Udruženja te poziva svoje prijatelje i poznanike, naglašavajući kako je sve ono što je doživio kao stipendista za njega neprocjenjivo iskustvo.

Da je vrijeme provedeno u Udruženju važno životno iskustvo smatra i 23-godišnja studentica Ekonomskog fakulteta u Sarajevu Emina Pavica koja je stipendista sedam godina. Pored toga, član je komisije za dodjelu stipendija u Udruženju.

"Moja iskustva u udruženju su zaista odlična. Pored novčane pomoći, bila sam na dosta putovanja. Bila sam u Švedskoj, tamo sam učila skijati, tamo smo proveli zimski raspust. Bila sam i u Italiji dva puta. Bila sam i u Hrvatskoj na Korčuli", kaže Emina napominjući kako se mladi ljudi poput nje pored studiranja moraju baviti vannastavnim aktivnostima kako bi obogatili svoje iskustvo.

Napominje kako je upravo u udruženju "Obrazovanje gradi BiH" upoznala svoju najbolju prijateljicu.

- Želja je bila, prije svega, moralna podrška djeci -

Da je dugogodišnji rad Udruženja zapažen, ne samo u BiH već i širom svijeta, svjedoče zahvalnice i nagrade kojima obiluju prostorije Udruženja. Među njima su i razne slike djece sa putovanja, kampovanja, radionica. Posebno mjesto među njima pripada osnivaču Udruženja Jovanu Divjaku, koji je, sudeći prema fotografijama, omiljen među djecom.

U razgovoru za AA, Divjak ističe kako prije 20 godina nije vjerovao da će Udruženje koje je osnovao postojati tako dugo.

"Živio sam u Vojvodini i bio sam među mladim ljudima koji su bili izbjeglice, koji su izgubili mnogo svojih članova porodice i doživio sam šta to znači kad mladi čovjek izgubi nekoga. Doživio sam i to da znam kako je teško bilo školovati se nakon rata i osnovno razmišljanje bilo mi je da će poslije rata jedan ozbiljni problem biti obrazovanje", kaže direktor Udruženja i njegov osnivač Jovan Divjak, te dodaje kako su djeca u Udruženju našla utočište u ostvarenju svojih životnih ciljeva.

Divjak napominje kako je kroz 20 godina Udruženje ustrajalo u želji da bude moralna podrška djeci budući da je sve materijalno, prolazno. Postavljeni cilj od dana osnivanja bio je da se djeci u kući Udruženja pruži sve ono što im nedostaje negdje drugo. To su djeca i prepoznala stoga je njihov broj iz godine u godinu rastao.

"Svake godine idemo na ljetovanje, naša djeca bila su u 18 škola u 18 evropskih zemalja. Posjetili smo Montevideo. Radimo i na radionicama s temama koje djeca nemaju u školama, kao što je, recimo, lijepo ponašanje. Sve što je dopuna onome što nemaju u školi ili, eventualno, u porodici", kaže Divjak.

- Važni projekti i radionice djece i roditelja -

Jedan od brojnih projekata koje udruženje održava u kontinuitetu, a koji se pokazao i najznačajnijim jesu psihosocijalne radionice i rad sa djecom koja su ostala bez jednog roditelja. Kada je riječ o tome, radionice su osmišljene tako da sa djecom i majkama rade stručnjaci a sve u cilju otklanjanja posljedica psihičke traume. Projekat se već može nazvati dobro implementiranim s obzirom na to da su pomaci i rezultati vidljivi.

Kada je riječ o djeci, Divjak napominje kako je osnovni uspjeh Udruženja u tome da djeca prošire svoja znanja, steknu nove prijatelje, putuju prvi put avionom i posjećuju različite zemlje. Upravo zbog svog zalaganja i rada sa djecom, među njima je omiljen, a tome i svjedoči njegova kancelarija koja je prepuna dječijih poklona, igračaka i slika. Ipak, Divjak ističe kako je za njega najveća nagrada koja se može zaslužiti ljubav i poštovanje.

"Odlazeći na posao ujutru iz Logavine, u 40 minuta pozdravi me između 80 i 100 ljudi. To je jedan dio priznanja. Drugi i važniji dio jeste kada roditelji mladih ljudi koji su počeli u Udruženju donesu tortu i kažu: Vi ste pomogli da moje dijete uspješno završi školu. To je priznanje koje je trebalo zaslužiti", kaže Divjak te dodaje kako ga kroz 20 godina postojanja Udruženja prate lijepe uspomene i sjećanja na mnogobrojnu djecu koja su prošla prostorijama Udruženja.

Zbog toga najveći dio jednog zida iznad igračaka zauzima slika na kojoj je zagrljen sa dječakom kojem su od granate ispaljene sa agresorskih položaja oko Sarajeva ubijena dva brata.

"Postao sam blizak sa tom porodicom, kum sam u toj porodici. Imam i poruke mladih ljudi koji su u svijetu, koji su otišli i koji znaju i prihvataju da smo Udruženje i ja njima pružili priliku da osjete ljepote života tokom i poslije rata", zaključuje direktor udruženja "Obrazovanje gradi BiH" koji dodaje kako ono ima veliku i stalnu želju da upravo naziv ove ustanove bude opravdan.

"Podjela škole po jeziku, historiji ili književnosti nije šansa za skorije uključivanje BiH u evropske integracije koje mora biti osnovna želja i ideja onih kojih vode BiH i nas građana koji želimo da naše znanje i sposobnosti iskažemo u evropskoj zajednici", zaključuje Divjak.

Osooblje Udruženja kojim velikim dijelom čine i stipendisti, kao i bivši stipendisti, nastavlja svoju hrabru misiju pod motom "Djeca žrtava rata - naša trajna briga" ispraćajući na stazu života brojne generacije mladih ljudi.

(Anadolu Agency) 26.10.2014